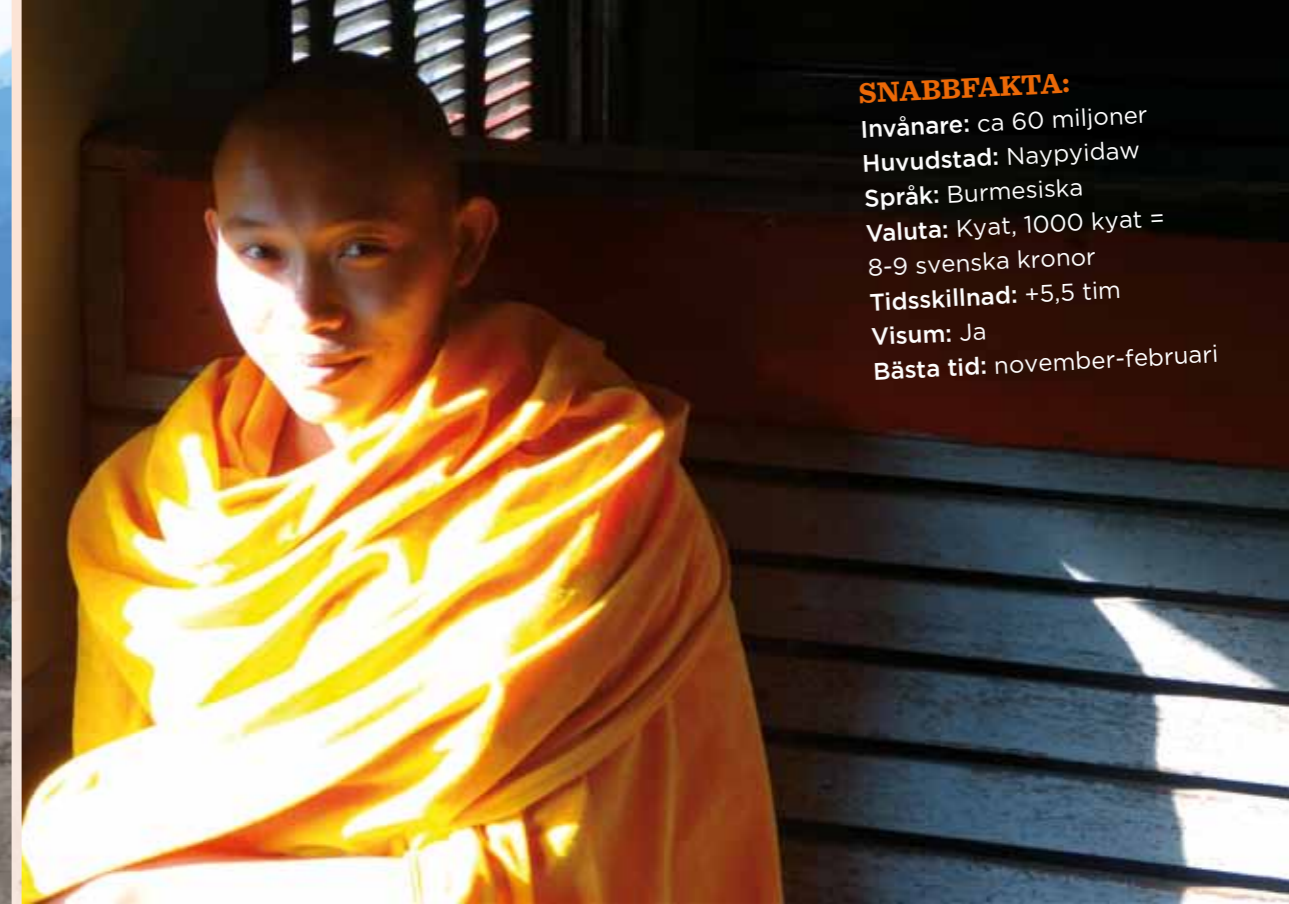

Äventyr i Burma

En upptäcktsresa utöver det vanliga i det leende och gyllene landet. Pagoder, människor, dofter och den tidlösa atmosfären levererar många överraskningar.

Äntligen är jag här i Burmas största stad Rangoon. Jag sitter i taxin med nedhissade rutor, utanför är det 25 grader varmt och det känns underbart att ha lämnat det kalla och vintriga Sverige. I hög fart passerar jag buddistiska tempel, marknader och gamla hus från kolonialtiden med sina regnfläckiga fasader. Rangoon är känt för sina små teashops, små bord och stolar i lekstugestorlek står uppställda överallt på trottoarerna i Downtown. Jag och mina nyfunna reskamrater beställer in en kanna te och nygräddade samosas (friterade grönsaksknyten). Några nyfikna män slår sig ner och undrar vart vi kommer ifrån och varför vi är

här. Med smackande pussljud påkallas uppmärksamheten och herrarna beställer ytterligare en kanna te som de glatt bjuder oss på. Nyfikenheten på oss turister känns genuin och ärlig och vi får uppleva många liknande möten och trevliga samtal med människorna på gatan. Efter att ha insupit alla intryck och pratat med alla nyfikna stadsbor beger vi oss i solnedgången till Shwedagon pagoden cirka tio minuters resa från downtown. Väl framme möts vi av den guldklädda pagoden som reser sig nästan 100 meter över marken. Det sägs att mer guld har använts för att pryda pagoden än vad det finns guld i Bank of Englands valv,

SNABBFAKTA:
 Invånare: ca 60 miljoner
 Huvudstad: Naypyidaw
 Språk: Burmesiska
 Valuta: Kyat, 1000 kyat = 8-9 svenska kronor
 Tidsskillnad: +5,5 tim
 Visum: Ja
 Bästa tid: november-februari

Nyfikenheten på oss turister känns genuin och ärlig.

enligt sägnen ska även Buddhas hårstrån finnas här. Doften av rökelse ligger tung och de troende tänder ljus och håller vatten över buddhastatyerna medan de viskar sina önsknings.

Dagen efter lämnar vi staden Rangoon och fysiska utmaningar står på tur. Nu står åtta blänkande mountainbikes och väntar på mig och mina reskamrater. Vi ska ge oss ut på en 40 mils cykeltur i Mon- och Kayinstaterna längs landsväg, städer och byar. Till en början går de första milen lätt men snart gör den 35 gradiga värmen sig påmind och den stekande solen känns tuff, det är bara fartvinden som svalkar något. Stundtals känns det som däcken klistras fast i den varma asfalten. Men rätt som det är hejas vi fram av glada hejarrop, applåder och vinkningar, det känns som om vi kör "Tour de Burma". Under vår färd träffar vi främlingen Khun Myo som bjuder hem oss på te. Han visar stolt upp sitt enkla hus med väggar av bambumattor, snart sitter vi på golvet och huset fylls av nyfikna människor. Ryktet har gått att det är europeiska turister som är på besök och det hör inte till vanligheterna. Många nyfikna blickar riktas mot oss, byborna har bara sett européer på film tidigare.

I den tidiga gryningstimmen fortsätter vi vår långa cykletapp och lämnar staden Thanton där vi tillbringat natten. Smoggen ligger tät, överallt ser vi små eldar där människorna lagar mat och eldar sitt skräp. Morgontrafiken är i full gång när

vi tar oss fram; bilar, cyklar, mopeder, varutransporter och djur samsas alla på landsvägen. Vart vi än tittar ser vi munkar i röda kåpor som är ute på sin dagliga promenad. De stannar till, välsignar och tar emot folkets gåvor i sina silverkrus. Genom att ge får folket en möjlighet att göra en god gärning, och goda gärningar är något varje buddhist samlar på. Processionen glider vidare, barfota och tyst. Vi trampar på i detta sagolika landskap, att uppleva Burma på cykel gör att vi kommer människorna nära i sin vardag och med alla våra sinnen får ta del av detta land på nära håll. Här och var blir vi återigen inbjudna på te och Burmesiska godsaker. Tänk om det skulle vara så här hemma i Sverige, att vi bjöd in främlingar som cyklade förbi på te eller kaffe.

Efter ett antal mil på cykelsadeln når vi staden Hpa An. Landsbygden här omkring är dramatisk och vägarna ringlar fram genom klargröna odlingar och vackra kalkstensklippor. Människorna som arbetar på jordnötsplantagen vinkar glatt till oss, gigantiska högar av nyskördade jordnötter ligger längs vägen. Plötsligt hörs ett rop: – Madam, madam, present? En man kommer springande med en stor kasse med färska jordnötter, som jag tacksamt får stuva på min redan fullastade cykel. Snart kommer vi till den stora marknaden där kvinnorna trängs med sina varor och stanken från rå fisk blandas med söta dofter från blommor och kryddor.

SNART ÄR VI FRAMME VID SETSE BEACH

Svetten rinner och jag vet att det inte är långt kvar till stranden, jag ser framför mig en palmkantad strand med härligt svalkande vatten. Så äntligen kommer vi fram, det är lågvatten men mina reskamrater skyndar sig att byta om och kasta sig i. Själv tycker jag inte att det ser så lockande ut varpå jag tar en dusch och njuter av solnedgången. Efter kvällens promenad känner jag mig glad för att jag inte badade, stranden används nämligen till toalett av de flesta vilket gör sig påmind efter att ha undersökt den närmare.

I gryningen påföljande dag vaknar livet i den lilla fiskebyn snabbt till liv. Fiskebåtar kommer in, hundar skäller, grisar grymtar och barnen tjoar. Lukten av torkad fisk blandas med glädje från män, kvinnor och barn som hejar och ler mot oss. Jag känner mig verkligen välkommen och jag tänker att det inte alltid är rikedom som ger lycka. Efter att ytterligare en dag ha passerat beger vi oss med buss och tåg till staden Namsan.

Att resa med tåg är behagligt, vi pratar med nyfikna människor ombord och fylls av intryck från det gröna landskapet som susar förbi utanför fönstret. Enorma säckar med lök, ris och grönsaker lastas ombord, försäljare med korgar på huvudet kryssar mellan resenärerna. Smackar vi med läpparna sätter de sig på huk och visar vad de har att sälja och snacks, sesamkakor och brunprickiga ägg är axplock av vad som finns att välja mellan.

Vi närmar oss Gokteik viadukten. Det pirrar imagen när vi åker över den 700 meter långa bron 100 meter upp i luften. Snart är vi framme och kvinnorna tar upp sina sminkväskor och pudrar sig med ett vitgult pulver som kallas thanaka vilket målas på kinderna för att framhäva kindben och ögon. Gnuggas pudret i hela ansiktet är det istället som solskydd.

BERGSBYN NAMSAN

Efter att ha tillbringat natten på ett enkelt guesthouse snörar jag på mig vandringskängorna och tar ryggsäcken på ryggen. Den tidiga gryningstimmen är sval och det är dags att starta vandringen från staden Namsan till Hsipaw. Med vidunderliga vyer över vackra landskap går vi mellan byar och teplantager. Bakom kullarna hörs sjungande kvinnor som är på väg till sina arbeten på teodlingarna, vissa av dem har sina små barn inlindade på ryggen. Vandringen är stundtals mödosam men vi belönas ständigt med den vackra naturen och alla möten med leende och glada människor. I kvällningen bjuds vi in till lokalbefolkningen på mat och logi och det känns underbart att njuta av en burmesisk middag lagad över den öppna el-

den. Här lever folket som de alltid har gjort. Odlar sin mark och sköter sina djur för att sedan sälja på marknaden. Tvättavdelningen ligger mitt i byn och här sköts dagens tvätt och hygien. Dasset däremot ligger nedanför backen bredvid de stora suggorna som grymtar när jag går förbi.

MOT NYA MÅL

Efter 3 dagars vandring når vi byn Hsipaw, efter att ha insupit lugnet och naturen tar lokalbussen oss till nästa mål på resan, staden Bagan. Den lilla staden är en fascinerande och hemlighetsfull plats. För länge sedan lär Burmas första kungadömen ha legat här och legenderna är många. På cykel och till fots upptäcker vi Bagan och omgivningen, stundtals känner jag mig som Indiana Jones när vi smyger omkring i dessa gåtfulla tem-

pel. I skymningen ger vi oss iväg med häst och vagn och skyndar uppför alla trappor i templet för att njuta av solnedgången. Solens sista strålar för dagen får landskapet att skifta i ett honungsgult sken. I kontrast till lugnet och mystiken i Bagan blir återföreningen med Rangoon ett par dagar senare chockartad med massor av trafik och trängsel. Men efter ett tag medrycks vi av atmosfären och gör ett sista besök på marknaden, njuter av den goda maten och dricker te i kvarterets teshop. Burma har en så länge långt kvar till att bli ett resmål bland andra i Sydostasien, men just därför är det värt alla extra ansträngningar. Med nya erfarenheter och minnen i bagaget lämnar jag detta vackra och spännande land. Det starkaste minnet jag bär med mig är mötena med alla leende och vänliga människor. ●

RESA HIT:

Sverige-Rangoon: ex Qatar 7 500 kr tur o retur
Från Bangkok: med bla Air Aisia 1 500-2000 kr tur o retur.

GRUPPRESOR:

Ex Världens resor och Läs och Res.

TA SIG RUNT:

Buss: Bussnätet är relativt utvecklat.

Flyg: Smidigaste och snabbaste sättet att ta sig längre sträckor.

Tåg: Fungerar bra mellan de större städerna.

VISUM:

Reser du med researrangör får du hjälp med visum. Om du vill ordna visum på egen hand från Sverige så är det smidigaste sättet att kontakta Burmesiska ambassaden i London.

Befinner du dig i Bangkok kan du ordna det där på någon dag.

MAT:

Den Burmesiska maten liknar den Thailändska men med influenser från Indien och Kina.

PRISNIVÅ:

Burma är billigt, men dyrare än grannlandet Thailand. Det gäller framförallt boendet ca 400-500:-/natt för ett dubbelrum.

Den första bankomaten öppnades nyligen i Rangoon men ta med dig nya, rena och hela dollar sedlar så du klarar dig under din vistelse i landet.

MEDELLIVSLÄNGD:

Män 60 och kvinnor 64

RELIGION:

89 % buddister, 4,5 % kristna, 1 % hinduer och 1 % övriga.

SÄKERHET:

Ett relativt säkert land att resa i som turist.

Säkerhetstjänsten finns överallt och flera gånger under resan kommer du att vara övervakad utan att veta om det.

SJUKVÅRD:

Det finns begränsad sjukvård i Burma. Så du bör ta med dig ett sjukvårdskit för egna behov.

Se över ditt vaccinationskydd innan du åker.

